

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 1046/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. N., R. Z.	W dniu 20 kwietnia 2018 r. w W. przy ul. (...) na terenie Centrum Handlowego Galeria (...) działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia ubrań	

o wartości 3 071,73 złotych, a mianowicie:

- trzech bluzek damskich o wartości 119 złotych każda, o łącznej wartości 357 złotych, czym działał na szkodę H. C.,

- dwóch koszulek męskich o wartości 129,99 złotych każda, o łącznej wartości 259,98 złotych, czym działał na szkodę sklepu (...),

- dwóch sukienek o wartości 139 złotych każda i koszuli damskiej o wartości 139 złotych, o łącznej wartości 417 złotych, czym działa na szkodę sklepu (...),

- czterech koszulek o łącznej wartości 639,94 złotych, czym działał na szkodę sklepu (...),

- dwóch koszulek i siedmiu T-shirtów o łącznej wartości 499,91 złotych na szkodę sklepu (...),

- koszuli męskiej o wartości 149 złotych oraz bluzki damskiej o wartości 249,00 złotych, o łącznej wartości 398 złotych na szkodę sklepu (...),

- kurtki N. F. o wartości 499,99 złotych na szkodę nieustalonego właściciela,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

a w przypadku **R. Z.** miał się on dopuścić tego czynu

		<p>w przeciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>M. N. oraz R. Z. w dniu 20 kwietnia 2018 r. w W. przy ul. (...) na terenie Centrum Handlowego Galeria (...) działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia ubrań o wartości 2 294,10 złotych, a mianowicie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - trzech bluzek damskich o wartości 119 złotych każda, o łącznej wartości 357 złotych, czym działał na szkodę H. C., - dwóch koszulek męskich o wartości 129,99 złotych każda, o łącznej wartości 259,98 złotych, czym działał na szkodę sklepu (...), - dwóch sukienek o wartości 139 złotych każda i koszuli damskiej o wartości 139 złotych, o łącznej wartości 417 złotych, czym działa na szkodę sklepu (...), - czterech koszulek o łącznej wartości 639,94 	protokół zatrzymania osoby	k. 3, 6	

<p>złotych, czym działał na szkodę sklepu (...),</p> <ul style="list-style-type: none"> - czterech T-shirtów o łącznej wartości 222,18 złotych na szkodę sklepu (...), - koszuli męskiej o wartości 149 złotych oraz bluzki damskiej o wartości 249,00 złotych, o łącznej wartości 398 złotych na szkodę sklepu (...). <p>Ww. mężczyźni zostali zatrzymani na terenie CH Galeria (...), a ww. przedmioty zostały ujawnione w samochodzie marki F. (...) o nr rej. (...) pozostającym do dyspozycji M. N.. Przedmioty te pochodziły ze sklepów działających na terenie CH Galeria (...) w W..</p>			
<p>protokół przeszukania samochodu</p>	<p>k. 9-11</p>		
<p>zeznania A. B.</p>	<p>k. 17-20, 186, 410</p>		
<p>zeznania M. S.</p>	<p>k. 24-25, 287</p>		
<p>zeznania M. B.</p>	<p>k. 27-28, 339</p>		
<p>zeznania W. J.</p>	<p>k. 33, 255</p>		
<p>zeznania K. R.</p>	<p>k. 36, 306</p>		
<p>zeznania A. S.</p>	<p>k. 39-40, 339-340</p>		
<p>zeznania P. K. (1)</p>	<p>k. 50-51, 288</p>		

zeznania P. M.	k. 176, 411		
protokół oględzin rzeczy	k. 177-178		
zeznania A. T.	k. 179, 413		
zeznania K. M.	k. 182, 448-449		
zeznania P. K. (2)	k. 188-189, 412		
zeznania D. B.	k. 194, 412-413		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. Z.	k. 254-255		
Ubrania zabezpieczone podczas przeszukania samochodu zostały zwrócone uprawnionym osobom, z wyjątkiem kurtki marki N. (...), która została przekazana wraz z aktami do dyspozycji Sądu.	pokwitowania	k. 110, 185, 193, 196	
wykaz dowodów i śladów kryminalistycznych nr II/658/18/P	k. 162-163		
W sklepach znajdujących się w Galerii (...), tj. H., T., Z., Go (...), (...) oraz M. D. nie zabezpieczono monitoringu z dnia 20 kwietnia 2018 r.	notatka urzędowa	k. 174	
Produkty marki Z. ujawnione podczas czynności przeszukania samochodu znajdowały się w dniach 19-20 kwietnia 2018 r. na stanie sklepu	pismo z (...) sp. z o.o.	k. 316	

<p>(...) w CH Galeria (...) w W..</p> <p>Produkty marki M. D. ujawnione podczas czynności przeszukania samochodu znajdowały się w dniach 19-20 kwietnia 2018 r. na stanie sklepu (...) w CH Galeria (...) w W..</p> <p>Produkty marki H. ujawnione podczas czynności przeszukania samochodu w postaci czterech koszulek znajdowały się w dniach 19-20 kwietnia 2018 r. na stanie sklepu (...) w CH Galeria (...) w W..</p> <p>Na podstawie posiadanych informacji osoby upoważnione do reprezentowania (...) wynika m.in., że jedna z koszulek ujawnionych podczas czynności przeszukania została przyjęta na stan sklepu (...) w Galerii (...) w dniu 19 kwietnia 2018 r.</p>			
pismo z (...) sp. z o.o.	k. 324		
pismo z sklepu (...)	k. 326		
e-mail ze sklepu (...)	k. 349, 352-353		
1.1.2.	M. N.	W dniu 20 kwietnia 2018 r. w W. przy ul. (...) w samochodzie marki F. (...) o nr rej. (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał	

		<p>substancję w postaci heroiny w ilości 0,17 g netto zaliczanej do środków odurzających grupy I-N i IV-N oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 0,63 g netto zaliczanej do środków psychotropowych grupy II P przyjmując, że jest to wypadek mniejszej wagi,</p> <p>tj. o czyn z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 20 kwietnia 2018 r. w W. przy ul. (...) w samochodzie marki F. (...) o nr rej. (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii M. N. posiadał substancję w postaci heroiny w ilości 0,17 g netto zaliczanej do środków odurzających grupy I-N i IV-N oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 0,63 g netto zaliczanej do środków psychotropowych grupy II P.	protokół przeszukania samochodu	k. 11	
protokół oględzin rzeczy	k. 13-14		
protokół użycia testera narkotykowego	k. 15, 16		

zeznania W. J.	k. 33		
częściowo wyjaśnienia M. N.	k. 63-64		
opinia z badań fizykochemicznych	k. 118-119		
<p>M. N. urodził się (...) w W.. Jest kawalerem. Nie ma osób na utrzymaniu. Utrzymuje się z prac dorywczych. Z tego tytułu osiąga dochód w wysokości około 1500 zł miesięcznie. Nie leczył się odwykowo, ani psychiatrycznie. Nie zażywa narkotyków. Był wielokrotnie karany.</p> <p>Wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, sygn. akt IV K 1086/11, wymierzył M. N. karę łączną jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności za dwa czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. M. N. odbył tę karę w okresie od 06 marca 2016 r. do 03 września 2017 r.</p>	<p>dane osobopoznawcze (protokół przesłuchania)</p>	k. 63	
informacja z K.	k. 444-446		
odpis wyroku IV K 1086/11	k. 143-144		
<p>R. Z. urodził się (...) w W.. Z zawodu jest kucharzem. Z tego tytułu osiąga dochód w wysokości ok. 3800 złotych. Jest kawalerem.</p>	dane osobopoznawcze	k. 254	

<p>Pomaga finansowo swojej babci. Nie leczył się odwykowo, ani psychiatrycznie. Nie zażywa narkotyków. Był wielokrotnie karany.</p> <p>Wyrokiem łącznym z dnia 11 marca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W. wymierzył R. Z. karę łączną dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, sygn. akt III K 551/13. Wyrokiem łącznym objęto m.in. skazanie wyrokiem z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt III K 1012/19 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. karę jednego roku pozbawienia wolności. Kara łączna pozbawienia wolności została wykonana w całości w 2017 r.</p>			
informacja z K.	k. 439-441		
<p>odpis wyroku:</p> <p>III K 551/13,</p> <p>III K 1012/19</p>	k. 135-135, 136-137		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	R. Z.	Czyn z punktu 1.1.1.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Sąd uznał za nieudowodnione, iż większość rzeczy znalezionych w samochodzie oskarżony R. Z. kupił od nieznanego mu mężczyzny ubrania w okolicach Dworca Centralnego.	Dowody wymienione w pkt 1.1.1.	-----	
2. Ocena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. Z.	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego R. Z. zasługują na miano wiarygodnych jedynie w części, tj. w zakresie w jakim przyznał się on do dokonania kradzieży ze sklepu (...). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, m.in. w zeznaniach pracownika ww. sklepu.	
zeznania W. J.	Zeznania świadka są w pełni wiarygodne, bowiem pochodzą od funkcjonariusza Policji. Jego zeznania są całkowicie spójne		

	<p>i konsekwentne. Ponadto jest osobą obcą dla oskarżonego, brak więc jest powodów, dla których miałyby go bezpodstawnie oskarżać. Dla świadka była to rutynowa interwencja, jedna z wielu podobnych czynności służbowych.</p>	
zeznania A. B.	<p>W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one wewnętrznie spójne i konsekwentne. Świadek nie widział momentu kradzieży, jednakże potwierdził, iż skradzione przedmioty pochodzą ze sklepu, w którym pracuje.</p>	
zeznania A. T.	<p>W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one wewnętrznie spójne i konsekwentne. Świadek nie widział momentu kradzieży, jednakże potwierdził, iż skradzione przedmioty pochodzą ze sklepu, w którym pracuje.</p>	
zeznania K. M.	<p>W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one wewnętrznie spójne i konsekwentne. Świadek nie widział momentu kradzieży, jednakże potwierdził, iż skradzione przedmioty pochodzą ze sklepu,</p>	

	w którym pracuje.	
zeznania A. S.	W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one wewnętrznie spójne i konsekwentne. Świadek nie widział momentu kradzieży, jednakże potwierdził, iż skradzione przedmioty pochodzą ze sklepu, w którym pracuje.	
zeznania D. B.	W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one wewnętrznie spójne i konsekwentne. Świadek nie widział momentu kradzieży, jednakże potwierdził, iż skradzione przedmioty pochodzą ze sklepu, w którym pracuje.	
zeznania K. R.	W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one wewnętrznie spójne i konsekwentne. Świadek nie widział momentu kradzieży, jednakże potwierdził, iż skradzione przedmioty pochodzą ze sklepu, w którym pracuje.	
zeznania M. S.	W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one wewnętrznie spójne i konsekwentne. Świadek nie widział momentu	

	<p>kradzieży, jednakże potwierdził, iż skradzione przedmioty pochodzą ze sklepu, w którym pracuje.</p>	
<p>zeznania P. K. (2)</p>	<p>W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one wewnętrznie spójne i konsekwentne. Świadek nie widział momentu kradzieży, jednakże potwierdził, iż skradzione przedmioty pochodzą ze sklepu, w którym pracuje.</p>	
<p>zeznania P. K. (1)</p>	<p>W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one wewnętrznie spójne i konsekwentne. Świadek nie widział momentu kradzieży, jednakże potwierdził, iż skradzione przedmioty pochodzą ze sklepu, w którym pracuje.</p>	
<p>zeznania P. M.</p>	<p>W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one wewnętrznie spójne i konsekwentne. Świadek nie widział momentu kradzieży, jednakże potwierdził, iż skradzione przedmioty pochodzą ze sklepu, w którym pracuje.</p>	
<p>Protokoły zatrzymania osób i oględzin, informacja</p>	<p>Dowody nieosobowe nie wzbudziły wątpliwości, zostały zabezpieczone</p>	

z K., pokwitowania, notatka urzędowa	prawidłowo, dokumenty sporządzono przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych.	
1.1.2	częściowo wyjaśnienia M. N.	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego M. N. zasługują na uwzględnienie w zakresie w jakim przyznał się on do posiadania środków odurzających wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci zeznań W. J., protokołu przeszukania, protokołów użycia testera, opinii z zakresu badań fizykochemicznych.
zeznania W. J.	Zeznania świadka są w pełni wiarygodne, bowiem pochodzą od funkcjonariusza Policji. Jego zeznania są całkowicie spójne i konsekwentne. Ponadto jest osobą obcą dla oskarżonego, brak więc jest powodów, dla których miałyby go bezpodstawnie oskarżać. Dla świadka była to rutynowa interwencja, jedna z wielu podobnych czynności służbowych.	

<p>PROTOKÓŁ</p> <p>przeszukania, protokoły użycia testerów, opinia z badań fizyko-chemicznych</p>	<p>Dowody nieosobowe nie wzbudziły wątpliwości, zostały zabezpieczone prawidłowo, dokumenty sporządzono przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>częściowo wyjaśnienia M. N. i R. Z.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie w jakim nie przyznali się oni do dokonania przestępstwa kradzieży ubrań w Galerii (...). Oskarżony M. N. nie skorzystał z prawa do złożenia wyjaśnień w postępowaniu sądowym, zaś w postępowaniu przygotowawczym składał wyjaśnienia jedynie w zakresie dotyczącym posiadanych środków odurzających.</p> <p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. Z.,</p>	

		<p>albowiem przeprowadzone postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że oskarżeni dopuścili się przestępstwa kradzieży ubrań wskazanych w zarzucie, z wyjątkiem kurtki N. F.. W tym zakresie Sąd wyeliminował z opisu czynu ten przedmiot z uwagi na fakt, iż nie ustalono w sposób niebudzący wątpliwości, iż przedmiot ten został rzeczywiście skradziony.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, V	M. N. R. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
M. N. oraz R. Z. zostali oskarżeni o to, że w dniu 20 kwietnia 2018 r. w W. przy ul. (...) na terenie Centrum Handlowego Galeria (...) działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia ubrań o			

wartości 3 071,73 złotych,
a mianowicie:

- trzech bluzek damskich o wartości 119 złotych każda, o łącznej wartości 357 złotych, czym działał na szkodę H. C.,

- dwóch koszulek męskich o wartości 129,99 złotych każda, o łącznej wartości 259,98 złotych, czym działał na szkodę sklepu (...),

- dwóch sukienek o wartości 139 złotych każda i koszuli damskiej o wartości 139 złotych, o łącznej wartości 417 złotych, czym działa na szkodę sklepu (...),

- czterech koszulek o łącznej wartości 639,94 złotych, czym działał na szkodę sklepu (...),

- dwóch koszulek i siedmiu T-shirtów o łącznej wartości 499,91 złotych na szkodę sklepu (...),

- koszuli męskiej o wartości 149 złotych oraz bluzki damskiej o wartości 249,00 złotych, o łącznej wartości 398 złotych na szkodę sklepu (...),

- kurtki N. F. o wartości 499,99 złotych na szkodę nieustalonego właściciela,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

a w przypadku **R. Z.** miał się on dopuścić tego

czynu w przeciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 278 § 1 k.k. odpowiedzialność karną ponosi ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Za zabór uznaje się z kolei wyjęcie rzeczy spod władztwa innej osoby i objęcie jej we władanie przez sprawcę wbrew woli osoby dysponującej i bez podstawy prawnej. Kradzież jest przestępstwem umyślnym i kierunkowym. Sprawca tego przestępstwa działa w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej, co oznacza że zamierza traktować ją jaką własną czyli włączyć ją do swojego majątku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 roku, IV KKN 98/98). Przepis art. 12 § 1 k.k. (poprzednio: art. 12 k.k.) stanowi natomiast, że dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony.

Stosownie natomiast do treści art. 18 § 1 k.k. za współsprawstwo odpowiada ten, kto

wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wykonuje czyn zabroniony. Jest to sprawstwo oparte na porozumieniu dotyczącym wspólnego wykonanie czynu zabronionego, które charakteryzuje się po stronie każdego ze współników (partnerów) odgrywaniem istotnej roli w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego. Z istoty konstrukcji współsprawstwa wynika więc, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego (wspólnie i w porozumieniu) przestępstwa, a więc także i w tej części, w jakiej znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego ze współsprawców (zob. także post. SN z 5.7.2018 r., V KK 206/18, L.). Podobnie w post. z 17.9.2008 r. (III KK 274/08, KZS 2009, Nr 1, poz. 19) Sąd Najwyższy stwierdził, że przypisanie przestępstwa w postaci współsprawstwa oznacza odpowiedzialność karną za wspólne działanie, choćby sprawca sam nie wypełnił znamion przypisanego czynu, jeżeli tylko działanie innych akceptował i w nim uczestniczył.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił ustalić, iż

oskarżeni M. N. i R. Z. dokonali kradzieży zdecydowanej większości przedmiotów wskazanych w zarzucie aktu oskarżenia. Oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu.

Przedmioty te zostały ujawnione w samochodzie użytkowanym przez M. N.. Mężczyźni znali się i razem przyjechali do Galerii (...). Zeznania świadka A. B. wskazują jednoznacznie, że mężczyźni znali się, dawali sobie sygnały i znaki ostrzegawcze (protokół przesłuchania - k. 17). Rysopisy tych osób odpowiadają wizerunkom oskarżonych utrwalonych bezpośrednio po zatrzymaniu (protokoły oględzin osób - k. 65-68, 75-78). Skradzione ubrania zostały ujawnione w samochodzie, który pozostawał do dyspozycji oskarżonych w dniu zdarzenia. Ponadto, z informacji uzyskanych z poszczególnych sklepów działających na terenie Galerii (...), a których pochodziły przedmioty ujawnione podczas czynności przeszukania, wynika jednoznacznie, że skradzione ubrania w dniu zdarzenia znajdowały się na stanie ww. sklepów. Tym samym Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom R. Z., który twierdził, że kupił te przedmioty od nieznanego mężczyzny w okolicach Dworca Centralnego. W ocenie

Sądu jest to przyjęta linia obrony, która jednak nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Sąd uznał oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanego mu czynu z następującymi jednak modyfikacjami:

- z opisu czynu wyeliminowano zapis, iż oskarżeni dokonali kradzieży kurtki marki N. (...), albowiem w toku postępowania przygotowawczego oraz sądowego nie ustalono w sposób jednoznaczny, iż przedmiot ten pochodzi z kradzieży, a w szczególności nie ustalono sklepu, z którego miano dokonać kradzieży tego przedmiotu,

- z opisu czynu wyeliminowano zapis, że oskarżeni dokonali kradzieży dwóch koszulek i siedmiu T-shirtów o łącznej wartości 499,91 złotych na szkodę sklepu (...), gdyż z akt sprawy wynika, że ze sklepu (...) w CH Galeria (...) dokonano kradzieży czterech koszulek (pracownik sklepu pokwitował odbiór czterech przedmiotów),

- oskarżony M. N. dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. w przeciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6

miesiący kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, albowiem wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, sygn. akt IV K 1086/11, wymierzył M. N. karę łączną jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności za dwa czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony odbył tę karę w okresie od 06 marca 2016 r. do 03 września 2017 r.

Reasumując, Sąd uznał M. N. oraz R. Z. za winnych popełnienia im zarzucanego czynu, który to czyn wypełnia znamiona występkę z **art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.**

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	M. N.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii odpowiedzialność karną ponosi ten, kto wbrew przepisom ustawy posiada środki odurzające lub			

substancje psychotropowe. Przepis art. 62 ust. 3 ww. ustawy przewiduje natomiast wypadek mniejszej wagi.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił ustalić, że w dniu 20 kwietnia 2018 r.

w W. przy ul. (...) w samochodzie marki F. (...) o nr rej. (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii M. N. posiadał substancję w postaci heroiny w ilości 0,17 g netto zaliczanej do środków odurzających grupy I-N i IV-N oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 0,63 g netto zaliczanej do środków psychotropowych grupy II P przyjmując, że jest to wypadek mniejszej wagi.

Czyn ten wypełnia znamiona występkę z art. **62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.**

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. N.	I	I	Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Czyn z art. 278 § 1 k.k. zagrożony jest karą

***pozbawienia wolności
od 3 miesięcy do lat 5.***

Jeżeli sprawca działa w warunkach, o których mowa w art. 64 § 1 k.k., Sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył uprzednią wielokrotną karalności oskarżonego.

Oskarżony ze względu na swój wiek, stopień dojrzałości oraz rozwoju umysłowego, jest osobą od której można wymagać zachowania się zgodnego z normami prawnymi. Nie zachodziła przy tym żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu albo winę oskarżonego. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie wskazuje, aby nie można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem w tej konkretnej sytuacji. W momencie dokonania przypisanego czynu zabronionego oskarżony miał niczym niezakłóconą możliwość podjęcia decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem.

Przypisany oskarżonemu czyn cechuje się również znacznym stopniem społecznej szkodliwości.

			<p>Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, zaś podstawę prawną wymiaru kary stanowi przepis art. 278 § 1 k.k.</p>
M. N.	II	II	<p>Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.</p> <p>Czyn z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do roku.</p> <p>Oskarżony ze względu na swój wiek, stopień dojrzałości oraz rozwoju umysłowego, jest osobą od której można wymagać zachowania się zgodnego z normami prawnymi. Nie zachodziła przy tym żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu albo winę oskarżonego. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie wskazuje, aby nie można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem w tej konkretnej sytuacji. W momencie dokonania przypisanego czynu zabronionego oskarżony miał niczym</p>

			<p>niezakłóconą możliwość podjęcia decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem.</p> <p>Przypisany oskarżonemu czyn cechuje się średnim społeczną szkodliwością.</p> <p>Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, zaś podstawę prawną wymiaru kary stanowi przepis art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>
M. N.	III	III	<p><i>Na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach I oraz II wyroku i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.</i></p> <p>W ocenie Sądu kara ta uwzględnia stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, jak również fakt, iż jest on osobą wielokrotnie karaną. Sąd stanął na stanowisku, że wskazany powyżej wymiar kary łącznej będzie dla oskarżonego z jednej strony wymiennie dolegliwy, a tym samym uświadomi oskarżonemu,</p>

			<p>że jego czyny spotkał się z odpowiednią reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości, osiągając w ten sposób wobec oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze, a w efekcie powstrzyma oskarżonego od naruszenia prawa w przyszłości, z drugiej zaś strony nie przekroczy stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów.</p>
M. N.	IV	IV	<p>Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie III wyroku Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 kwietnia 2018 r., godz. 17:30 do dnia 21 kwietnia 2018 r., godz. 18:10.</p>
R. Z.	V	V	<p>Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.</p> <p><i>Czyn z art. 278 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.</i></p> <p>Jeżeli sprawca działa w warunkach, o których mowa w art. 64 § 1 k.k., Sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo</p>

w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył uprzednią wielokrotną karalności oskarżonego.

Oskarżony ze względu na swój wiek, stopień dojrzałości oraz rozwoju umysłowego, jest osobą od której można wymagać zachowania się zgodnego z normami prawnymi. Nie zachodziła przy tym żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu albo winę oskarżonego. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie wskazuje, aby nie można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem w tej konkretnej sytuacji. W momencie dokonania przypisanego czynu zabronionego oskarżony miał niczym niezakłóconą możliwość podjęcia decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem.

Przypisany oskarżonemu czyn cechuje się również znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, zaś podstawę

prawną wymiaru kary stanowi przepis art. 278 § 1 k.k.

Wymierzając karę pozbawienia wolności Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego. Mając na uwadze, że był on ostatni raz karany za czyn z art. 278 § 1 k.k. w 2012 r. (wyrok SR dla Warszawy - M.

w W. z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt III K 1012/09) Sąd uznał, iż zasadnym, a jednocześnie sprawiedliwym będzie wymierzenie oskarżonemu kary niższej za ten czyn niż oskarżonemu M. N., który zdecydowanie częściej narusza porządek prawny. Ponadto przy wymiarze kary Sąd uwzględnił trudną sytuację rodzinną oskarżonego (opieka nad babcią) oraz fakt, że oskarżony przyznał się w części do popełnienia zarzucanego mu czynu. Z drugiej strony podkreślić należy, że uprzednia karalność oskarżonego stanowi okoliczność, która w ocenie Sądu uniemożliwia wymierzenie R. Z. kary grzywny lub ograniczenia wolności przy zastosowaniu art. 37a k.k.

W ocenie Sądu kara ta uwzględnia stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, jak również

			<p>fakt, iż jest on osobą uprzednio karaną. Sąd stanął na stanowisku, że wskazany powyżej wymiar kary będzie dla oskarżonego z jednej strony wymiennie dolegliwy, a tym samym uświadomi oskarżonemu, że jego czyny spotkał się z odpowiednią reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości, osiągając w ten sposób wobec oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze, a w efekcie powstrzyma oskarżonego od naruszenia prawa w przyszłości, z drugiej zaś strony nie przekroczy stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.</p>
M. N.	VI	VI	<p>Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie V wyroku Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 kwietnia 2018 r., godz. 17:30 do dnia 21 kwietnia 2018 r., godz. 18:50.</p>
R. Z.	VII	VII	<p>Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa środków odurzających</p>

			wymienionych i opisanych pod poz. 1 i 2 wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr (...) (k. 166) i nakazał ich zniszczenie.
M. N., R. Z.	VIII	VIII	Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzeka przepadek dowodów rzeczowych wymienionych i opisanych pod poz. 1-3 wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr II/658/18/P (k. 162-163) i nakazał ich zniszczenie. Przedmioty te służyły bowiem do popełnienia czynu zabronionego.
M. N., R. Z.	IX	IX	Z uwagi na fakt, iż nie ustalono, komu należy zwrócić kurtkę marki N. (...) na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. Sąd złożył do depozytu sądowego ten przedmiot, wymienioną i opisaną pod poz. 31 wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr II/658/18/P (k. 162-163), do czasu ustalenia podmiotu, któremu należy wydać ten przedmiot.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
X-XI	<p>Zgodnie z treścią art. 627 k.p.k. od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego Sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. W niniejszej sprawie oskarżyciele posiłkowi (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. byli reprezentowani przez tego samego pełnomocnika, który złożył wniosek o zasądzenie od oskarżonej na jego rzecz wydatków obejmujących koszty zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie w łącznej wysokości 2 184 złotych, tj. po 1 092 złotych na rzecz</p>	

	<p>każdego z oskarżycieli posiłkowych. Sąd zasądził na rzecz oskarżycieli posiłkowych wskazaną kwotę, albowiem jej wysokość nie przekracza stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 1800 ze zm.).</p>	
XII	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. kwotę 588,00 złotych powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług (...) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu na etapie postępowania sądowego.</p>	
XIII	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych M. N. i R. Z. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, a wydatkami obciążył Skarb Państwa. Decyzja ta uzasadniona jest trudną sytuacją materialną oskarżonych.</p>	
7. Podpis		